

1999-2000, forhandlingerne side 2822, lød således:

Til sundhedsministeren (2/12 99) af:

Jørgen Winther (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke videnskabelige dokumentationer der findes for forskellige fysioterapeutiske behandlinger, herunder især dokumentation for fysioterapi for ryg sygdomme?«

Supplerende svar (21/2 2000)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg har til brug for min besvarelse bedt Sundhedsstyrelsen om en udtalelse.

Styrelsen har udtalt følgende:

»Det er ikke muligt at give en udtømmende besvarelse, idet det vil kræve, at der bliver gennemført en tilbundsående, medicinsk teknologivurdering af hele området.

Fysioterapeutiske behandlingsmetoder bygger på gamle principper, hvor man ved hjælp af fysiske metoder som varme, kulde, manuelle metoder som fx massage, stræk, manipulation mv. og muskeltræning behandler smertetilstande og funktionsforstyrrelser i bevægeapparatet som følge af sygdom, ulykke eller anden svækkelsestilstand.

Brugen af disse behandlinger har ændret sig gennem tiderne i takt med den medicinske og teknologiske udvikling.

Der mangler i dag valide, kontrollerede undersøgelser om den behandlingsmæssige værdi af såkaldte passive behandlingsmetoder som varme, kulde og massage. Dette skyldes især vanskeligheder ved at gennemføre valide, kontrollerede undersøgelser, bl.a. fordi det i de enkelte forsøgsgrupper ikke vil kunne skjules for patienten, hvilken behandling der bliver givet.

Ved eksperimentelle undersøgelser er det imidlertid blevet påvist, at disse behandlingsformer påvirker såvel muskelsystemet som nervesystemet - herunder smerteoplevelsen - på en sådan måde, at det må antages, at behandlingsmetoderne har en klinisk effekt.

Hvad angår behandling med specifik og universel muskel- og konditionstræning, hører denne behandling til en af de bedst dokumenterede behandlingsformer. Dette gælder såvel den viden, man har erhvervet via grundforskning om bevægeapparatets reaktion på inaktivitet og sygdom, som effekten af specifik og universel

styrketræning efter skader og svækkelsestilstande samt ikke mindst som forebyggende indsat hos ældre.

Det er heller ikke muligt entydigt at besvare spørgsmålet om effekten af fysioterapi ved ryg sygdomme. Dels omfatter begrebet ryg sygdomme en række vidt forskellige sygdomme fra ledeligt i ryggen (mb. Bechterew) over diskusprolaps, slidgigt, overbelastning og fiberbristning af ryggens omgivende muskler til psykosociale forhold, som manifesterer sig ved smerter i ryggen.

Derfor har anvendelsen af fysioterapi ved ryg sygdomme ændret sig i takt med den medicinske udvikling og de bedrede diagnostiske og terapeutiske metoder. De fysioterapeutiske metoder ved behandling af ryg sygdomme kan deles op i passive og aktive behandlingsmetoder.

Hvad angår de passive behandlingsmetoder, mangler der kontrollerede undersøgelser om den kliniske effekt og anvendelse, men på baggrund af den viden, man har om de enkelte metoders virkning på lokale forhold i musklerne samt på smerteoplevelsen, må det antages, at der er en klinisk effekt.

Til gengæld er det veldokumenteret, at forskellige former for øvelsesbehandling og træning anvendt over nogle uger til få måneder har effekt på visse typer af ryglidelser.

Man skal henvise til Statens Institut for Medicinsk Teknologivurderings rapport fra 1999 »Ondt i ryggen - forekomst, behandling og forebyggelse i et MTV-perspektiv«.

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens udtalelse.

Ad spm. nr. S 700

Fra sundhedsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jørgen Winther stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 2823, lød således:

Til sundhedsministeren (2/12 99) af:

Jørgen Winther (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke videnskabelige dokumentationer der findes for de forskellige behandlingsområder inden for kiropraktisk behandling?«